

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 1 Sierpnia r. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 23 lipca.

Przez najwyższy ukaz d. 8 lipca, liczący się przy Heroldyi, Rzeczywisty Radzca Stanu Horn, najtłaskawiej, stosownie do jego prośby, uwolniony zupełnie ze służby.

— *Dokończenie Ukazu o Kozakach Małorossyjskich. (Ob. N. 87.)*

II. Co do Cywilnego stanu Kozaków Małorossyjskich.

Postanowiwszy takowe prawidła co do wojskowej służby Kozaków Małorossyjskich, i pragnąc przy zachowaniu i utwierdzeniu tych praw, któremi na podstawie obowiązujących ustaw dotąd się oni cieszyli, ustanowić porządek, któryby istotnie mógł utrwalić byt dobry tego stanu i przynieść mu ulgę w opłacie podatków: **Rozkazujemy:**

1) Kozacy, posiadając grunta, na tych zupełnie zasadach, jak dotąd, nie mogą przedawać tych z nich, które dostały się im od swych przodków, również Kozaków Małorossyjskich, nikomu innemu, prócz ludzi swojego stanu.

2) Odtąd grunta te, powinny nazawsze pozostać Kozackimi, to jest: podciągającemi ich właściciela do spełniania włożonych na stan ten obowiązków, bez względu na to, chociażby on nabył przez służbę, albo innym sposobem, prawa innego stanu.

3) Kozakom zostawuje się prawo, grunta dziedziczne, albo które także od Kozaków sposobem kupna lub inaczej im się dostały, dla uniknienia szachownic i w ogólności dla swych wygod, zamieniać z obywatelami stanu dworskiego lub różnocyńcami na inne grunta, ale nie inaczej jak za pozwoleniem Izby Skarbowej, potwierdzonem przez Wojennego Gubernatora, a w jego niebytności z Gubernii Małorossyjskich za potwierdzeniem Gubernatora Cywilnego. Takowe, przez samą w posiadanie Kozaków przeszłe grunta, przyłączają się do gruntów Kozackich dziedzicznych.

4) Samo przez się z resztą wypada, że wszystkie te postanowienia odnoszą się tylko na przyszłość, to jest, do tych gruntów, które za wszystkiemi dawniejszemi sprzedażami i oddaniami, jeszcze u Kozaków pozostają; na przyszły zaś czas w żadnem omezczeniu nie powinny być rozszerzane.

5) Grunta, nabyte przez Kozaków za prawami kupnemi od dworzan lub różnocyńców, mogą być przedawane i innym sposobem, na podstawie praw, alienowane komubądźkolwiek, bez żadnych ograniczeń.

6) Przy każdej takiej sprzedaży lub innem przeysciu do osoby postronnej przez kogokolwiek z Kozaków gruntu, ma być na uwadze akt, przekonywający, że ta ziemia, przez niego albo przodków jego, nabyta, od osób innego stanu, i następnie nie należy do gruntów Kozackich z początkowego pochodzenia: bez tego aktu sprzedaż nie dozwala się. Wybyta tym sposobem ziemia, nie udziela żadnych praw Kozackiego stanu.

7) Stosownie do obowiązujących teraz praw Kozaków Małorossyjskich, zostawuje się im: a) forma postępowania sądowego w ich sprawach, taka sama, jak dotąd exystowała, i b) prawo trunkowej sprzedaży w domach swoich.

8) Dopóki niedoprowadzona jeszcze do wiadomości, ilość ziemi, w posiadaniu Kozaków zostającej, i dopóki, następnie, nie można jeszcze rozłożyć podatków, opłacanych przez Kozaków, z największym umiarkowaniem, do miary ziemi,

przez każdego posiadane, pragnąc ulżyć im w teraźniejszych powinnościach, uznaliśmy za dobrą, zamiast podatków, teraz przez nich opłacanych, pobierać od nich, na przyszłość, do przywieżenia do skutku wspomnianych zamierów, z każdej rewizyjnej duszy po dwa ruble srebrem na rok, łącząc do tej summy 55 kopiejek srebrem za prawo przecierania wódki. Nie zależnie od tych podatków, obowiązani będą oni dopełniać ziemskie i naturalne powinności, na powszechnej zasadzie.

9) Dla większego ulżenia Kozakom w opłacie podatków, dozwala się im, jeśli zechcą, przywieźć pomiędzy sobą do wyświecenia dokładnego, posiadane przez każdą familią grunta, i w miarę ilości ich, rozłożyć opłatę przypadających z gromady lub wsi podatków.

Razem z temi rozporządzeniami, **Rozkazaliśmy** Małorossyjskiemu Wojennemu Gubernatorowi, ażeby, po rozważeniu miejscowych okoliczności, przedstawił nam uwagi swoje, tak o lepszym urządzeniu zarządów włościańskich i należytym nad nimi dozorze, dla zabezpieczenia dobrego bytu Kozaków Małorossyjskich, jak i o środkach, dla przywieżenia do wiadomości gruntów, do nich należących. (G. S.)

Warszawa d. 5 sierpnia.

Na rzece Prośna, płynącej około miasta Kalisza, kapotał się 15tu młodzieńców z oddziału kantonistów wojskowych, w témże mieście formującego się, z pomiędzy których, Felix Marks, pośliznąwszy się, uniesionym został bystrością biegu wody w głąb rzeki; widząc to jego towarzysze i dozorczy kantonistów. Weteran, a nie mogąc, z powodu nieumiejętności pływania, dać żadnego ratunku, zrobili mocny hałas, wzywając przechodzącą publiczność o danie tonącemu pomocy. Lecz nikt nie ośmielił się ratować młodzieńca, na dno rzeki pogrążonego. W teyże chwili przybiega na krzyk służący Skarbowy z pułku Galickiego piechoty, nazwiskiem Alexiey Kiriejew, rzuca się bez namysłu nierozebrany z odzieży w głębiny rzeki, zanurza się na chwilę w jej nurty, i nakoniec wydobywa nieszczęśliwego młodzieńca bez czucia prawie będącego. Spieszny atoli ratunek przywrócił do pierwszej przytomności i zdrowia pomienionego Marksa. — Czyn przeto tyle chwalebny posługacza Alexieja Kiriejewa, stosownie do woli JO. Xiecia Namiestnika Królestwa Polskiego, podaje się do publicznej wiadomości przez wszystkie pisma. (G. W.)

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 25 lipca.

Zwłoki Xiecia Reichsztaadzkiego d. 22 z. m., o godzinie 5tey rano zmarłego, dnia 24go o godzinie 8mej rano z pałacu Schönbrunn przeniesiono do Nadwornego Parafialnego Kościoła w Wiedniu. O godzinie 2giej po południu postawiono też zwłoki w Loretańskiej Kaplicy Kościoła Augustyanów, poczem odprowadzono do Metropolii S. Stefana, a nakoniec złożono w grobie rodziny Cesarzkiej w kościele Kapucynów. Żałobne nabożeństwo odbywać się miało w dniach 26 i 27. Żałoba dworska trwać będzie przez 6 tygodni.

Według Gazet Wiedeńskich; serce Xiecia Reichsztaadzkiego złożone będzie w Loretańskiej kaplicy nadwornego kościoła Augustyanów, wnętrzości w kościele S. Szczepana, a reszta zwłok w Cesarzko rodzinnym grobie, w kościele OO. Kapucynów. (G. W.)

P R U S S Y.
Berlin d. 50 lipca.

Cesarzko-Austryacki Podkomorzy, nadwyszczany Poseł i Pełnomocny Minister przy tutejszym Dworze, Hr. Trauttmansdorff-Weinsberg, odjechał do Eger. — Podobnie Królewsko-Szwedzki Jeneralny Konsul radzca legacyyny Lundblad do Greifswald; oraz Królewsko-Szwedzki Jenerał-major Baron Stakelberg tamże.

— Dnia 2 sierpnia. —

JO. Xiążę Antoni Radziwiłł, Namiestnik W. Xięstwa Poznańskiego i Xiążę Adam Czartoryski (syn Xięcia Konstantego), przybyli do tutejszej stolicy. (G.C.)

N I E M C Y.
Monachium dnia 16 lipca.

Głoszą, że protokół Londyńskiej Konferencji względem spraw greckich tu przybył. Między innemi ma 25,000 żołnierzy, po połowie angielskich i pruskich, nowemu Greckiemu Rządowi być zapewnione, Bawarya ma dodać 3000 wojska. Powtórnie mówią o Hr. Armansterg, jako o ministrze, któremu tymczasowy stór rządu Greckiego podług zdania Konferencji powierzonym być ma. Również PP. Heidegger, radzca stanu de Maurer i radzca ministeryalny de Abel, będą Xięciu Ottonowi do Grecyi towarzyszyć. (G.C.)

— Dnia 27 —

J. K. M. Xiążę Otto ma odjechać do Grecyi z korpusem złożonym z 3400 ochotników z armii Bawarskiej.

Stychać, że korpus, który się ma udać z Xięciem Otto do Grecyi, składać się będzie z ochotników z pomiędzy wojska wybranych; oficerowie zapisują się na dwa lata, po których za powrotem o jeden stopień wyżej zostaną posunięci, jeżeli za granicą awans nie miał miejsca. (G.W.)

Fryburg d. 17 lipca.

Zniesienie naszej wszechnicy ma być postanowione, a professorom Rotteck, Welcker i innym proces zrobiony. Gazeta *der Freisinnige* otrzymała nowego redaktora, Pana Giehne, kandydata teologii. (G.C.)

Kassel 22 lipca.

Niegdys znakomity, lecz przez różne okoliczności podupadły, bankier z Berlina, już od niejakiego czasu tu bawiący, podał naszym stanom propozycję odkrycia sekretu finansowego, za nagrodą 40,000 talarów, przez który nam wpłynąć może niezwłocznie do zarządzenia przeszło milion tal., a podług upodobania i więcej, bez potrzeby udawania się do nakładania nowych podatków, lub ściągania pożyczki. — Takim sposobem chce nas wyrwać z krytycznego położenia, oraz znaczny brak pokryć. W samej rzeczy zatrudnia się już wydział stanowy roztrząsaniem tego projektu. (G.C.)

Karlsruhe 25 lipca.

Tutejsza gazeta pod napisem: *O dozwoleniu poboru podatków w Baden*, zawiera dwa artykuły, w których wywodzi, że podług ustaw krajowych Wielkiego Xięstwa, Stany nie posiadają atrybucyi odmawiania podatków, i że z tego powodu, deputowany, któryby się ważył w tym względzie głosować, zostanie, jako winny zbrodni stanu, pod sąd oddany. (G.W.)

F R A N C Y A.
Paryż dnia 19 lipca.

Courrier Français wzywa Ministeryalnych Deputowanych, aby, idąc za przykładem członków opozycyi, równie, jak oni, zdawali sprawę kommittentom, z czynności swoich parlamentarskich.

Vice-Admirał Hugon uwiadamia raportem swoim, że jedenastodniowe krążenie na Archipelagu już ukończył. Rozbojnicy morsey po przedsięwziętych przeciwko nim zaradczych środkach, zdają się być pokromieni. Rząd Grecki kazał w tymże celu dwóm brygom krążyć po tamtejszych wodach.

Rząd Egipski wysłaniał niedawno *Monopol* natadowań i wyładowań okrętów w porcie *Alexandryi*. Konsul Jeneralny Francuzki, ze

względem interesów Europejskiego handlu, protestował przeciw temu rozporządzeniu, co też z rozkazu Vice-Króla Egiptu cofniętém zostało.

— Dnia 22 —

Niderlandzki Poseł Baron *Fagel* złożył Królowi na wczorajszej audyencji pismo swego Monarchy, jako odpowiedź na pismo odwołujące Posła naszego Barona *Durand de Mareuil* z *Hagi*, dla zastąpienia Xięcia *Talleyranda* podczas jego niebytności w Londynie.

W kąpielach *Aix* w Sabaudyi, znajduje się teraz bardzo wiele wychodźców Francuzkich, którzy są stronnikami przeszłej dynastyi. Na wyspie *Guernsény*, ma się znajdować jeden z braci *Cadoudal* i 12 wyższych oficerów z tak nazwanej armii *Henryka V.*, i ściśle korespondencyą z *Holyrood* utrzymują. Tak na wyspie *Guernsény*, jak i na *Jersy*, wielki zapas broni ma być w pogotowiu do przewiezienia na brzegi Francyi.

Xiążęta *Orleanu* i *Nemours*, mustrowali wczoraj, przetranslokowany tu niedawno 25ty pułk liniowy, którym dowodzi Podpółkownik *Coyer*.

Podług wiadomości z *Bony* daty 28 z. m., panuje tam największa spokojność. Od bramy prowadzącej do *Konstantyny*, aż do *Kassaubah*, wyłamało przez całe miasto wielką ulicę, w środku której założony jest obwacht. (G.W.)

Gazeta *Courrier Français* zawiera dziś artykuł, w którym chce udowodnić, że ministrowie, przekonani wewnątrznie o popełnionych przez siebie błędach, starają się usilnie, jak najdłużej odwlekać zwołanie izb obudwóch.

Królowa Jeymość zwiadała wczoraj w towarzystwie xiężniczek *Ludwiki*, *Maryi* i *Klementyny*, xięcia *Nemours* i xięcia *Joinville*, tutejszą mennicę, w której przyjmowali Królową minister skarbu i handlu.

Kilka półków znajduje się w pochodzie do stolicy, aby miały udział w uroczystości d. 29 b. m., którego to dnia odbędzie się wielka rewija i rozdanie wielu krzyżów legii honorowej, pomiędzy półki i gwardye narodowe, za postępowanie w dniach 5 i 6 czerwca.

Wymieniają teraz dzień 15 października, na który izby zwołane być mają; jednakowoż okoliczność, że ministeryum powtórnie żądałoby musiało tymczasowego wybierania podatków, za pierwsze miesiące roku przyszłego, przemawia za tćm, że zebranie się izb, już we wrześniu nastąpi.

Doktor *Orfila*, dziekan tutejszego lekarskiego wydziału, miał lekkie napad cholery, po krwii puszczaniu uratowano go zupełnie.

Znaczna większość wyborców obwodu *Kolmar* przesłała deputowanemu wyższego *Renu* adres, w którym zupełnie przyłączają się do deklaracyi deputowanych opozycyi.

Xiążę *Talleyrand* ma wkrótce przybyć do Paryża, w celu doradzenia w obieraniu ministrów.

Deputowany z *Rouen* *P. Barbet*, mer tegoż miasta, cofnął podaną przez siebie dymisyę, na prośbę większej liczby mieszkańców tegoż miasta; i objął znowu to urzędowanie. (G.C.)

— Dnia 23 —

Dziennik *Journal du Commerce* donosi; że z pewnego źródła odebrał wiadomość, o drugiem wyładowaniu *Don Pedra* w prowincyi *Beira* przy uściu *Mondego*. Korpus składać się ma z 3000 ludzi, i zajął *Figueiro do Montero* na prawym brzegu rzeki, o dniu jednak wyładowania nie ma żadney wzmianki. (G.W.)

P. Scott, angielski konsul w *Bordeaux*, szwagier hrabiego *Oxford*, umarł tu wczoraj na cholerę. Zapewniają, że w uroczystość dni lipcowych; oddaleni uczniowie szkoły politechnicznej, znowu przyjętymi zostaną.

Gazette zaprzecza, że Francya względem *Algieru* niektóre zobowiązania na siebie przyjęła; i oświadcza za niezawodne doniesienie, iż ani xiążę *Polignac*, ani xiążę *Montmorency-Laval*, pierwszy minister, drugi Poseł Francyi w owym czasie, w którym te zobowiązania zawarte być mogły, nie w tym względzie nie przyrzekli.

Jeden z synów Kazimierza Parrier, spadłszy z konia tak się potłukł, że życie jego jest w niebezpieczeństwie. (G.C.)

— Dnia 24 —

Królowa przybyła wczoraj do stolicy z córkami swemi, dla odwiedzenia Królowej *Donny Maryi* i Xieźney *Braganza*.

Od wczoraj biega wieść, że rząd postanowił opuścić *Ankonę*.

Mówią, że z wydziału pocztowego oddalono 42 urzędników, których uważano za stronników przeszłej dynastji.

Podług listów prywatnych z *Tulonu*, przygotowane zostały dwa liniowe okręty, *Marengo* i *Superbe*, dla zabrania wojska, ale dotąd, niewiadomo.

Cholera zaczęła się zmniejszać.

Mówią, że stan zdrowia Xieźniczki *Adelaydy* znówu się pogorszył.

Od granic Hiszpańskich donoszą, że garnizon w *Puycerda* został niedawno podwojony.

Journal du Commerce donosi, że rząd odebrał depesze z *Madrytu* od *P. Rayneval*. Poseł ten, uskarża się na kilku Konsulów Francuzkich w Hiszpanji, którzy wspierali Xieźnę *Berry* w jej przedsięwzięciach w zachodniej i południowej Francji, i żąda ich oddalenia, względem czego toż Ministerjum stosowne rozporządzenia przedsięwzięło.

P. Hippolit Royer-Collard jest niebezpiecznie chory.

P. Magnez wydawca Dziennika *le Mayeux* skazany został zaocznie na 5letnie więzienie i 5000 fr. kary.

Podług wiadomości z wielu prowincyj tu nadeszłych, winożbiory obfitsze jeszcze będą tego roku, niż żniwa.

P. Abel Quidel, jeden z najbieglejszych adwokatów *Paryża*, znaleziony został w *Sekwanie* ze związanemi nogami i powrozem na szyi. Zamordowany zapewne dla zrabowania mu znacznej summy, którą dnia 17 b. m. odebrał.

— Dnia 25 —

Według *Temps*, w czasie dni Lipcowych ogłoszona będzie powszechna amnestya za wszystkie polityczne wykroczenia.

Z dnia 23 na 24 b. m. umarło tu na cholerę 99 osób.

Król ma przybyć z całą familią do stolicy na trzy dni Lipcowe, a zabawiwszy przez Sobotę i Niedzielę w *Tuilleriach*, uda się w Poniedziałek do *Neully*, gdzie zabawi aż do zaślubin Xieźny *Ludwiki Maryi* z Królem *Leopoldem*, które mają się odbyć dnia 9 Sierpnia w *Compiègne*.

P. starszy Dupin jest tu oczekiwany ze swojej podróży.

Z *Tulonu* pod dniem 19 donoszą: że bryg *Komet*, przeznaczony do *Ankony*, odebrał rozkaz udania się do *Tripoli* dla odebrania 800,000 franków, które się jeszcze od *Bey* rządowi Francuzkiemu należą. Okręt liniowy *Marengo* ma 600 ludzi z 66go pólku liniowego przewieźć do *Oranu*, aby przyspieszyć ufortyfikowanie tego miasta.

Messenger des Chambres donosi, że do dnia wczorajszego w południe, Xieźna *Braganza* żadnych nowych nie odebrała wiadomości od swego dostojnego małżonka. Podług tegoż Dziennika, Xieźniczka *Adelaida* ma się znówu lepiej.

Pomnik, poświęcony na pamiątkę *Pena Cuviars*, ma być postawiony w ogrodzie botanicznym.

Wczoraj ukończono tu process względem spisku na ulicy *Prouvaires*, w skutek którego 26 osób uwolnionych zostało, 6 osób skazano na wygnanie, 12 na 5cioletnie, 4 na 2letnie, a 5 na jednoroczne więzienie.

Według *Constitutionnel*, *Don Miguel* chce stoczyć walną bitwę z wojskiem swego brata. Jeżeliby nie odniósł zwycięstwa, wtedy opuści *Portugalię*. Porozumienie się prywatne z *Nuncyuszem Papieżkim*, dało powód do uważania, iż *Don Miguel* przeniosłby się na powyższy przypadek do *Włoch*. Nie wątpi on wszakże o swojej spra-

wie, polegając na wierności Jenerałów, którzy go otaczają ciągle. Powszechnie utrzymują, że wojska *Don Pedra* zamykają się w *Koimbrze*. (G.W.)

Mr. Latour-Maubourg, przeznaczony do *Brukselli* dyplomatyczny posłannik, miał wczoraj wieczorem u Króla pożegnawcze posłuchanie.

W wielkiej rewii, którą Król w dniu 29 b. m. odbędzie, 15 do 18 pułków piechoty i cała artyllerya z *Vincennes* będą miały uczestnictwo.

W tych dniach wyszło interesujące dzieło o *Algierze*, pod tytułem: *Algier i Xieźę Rovigo w roku 1832*.

Głoszą o tajnym układzie przez nasz rząd z angielskim, względem nowej dostawy broni palnej, zawartym. W tym celu zostają agent do *Londonu* wysłany.

Podług wszystkich listów z *Madrytu* pod d. 18 lipca, wkroczył Cesarz *Don Pedro* do *Koimbrze*.

Oficerowie zakładów i remonty, otrzymali rozkaz, żeby jak najszybciej tyle koni do jazdy zakupili, ile tylko dostać będą mogli. (G.C.)

— Dnia 26 —

Z Ministerjum wojny wyprowadzono wczoraj kuryera do naszego pełnomocnika w *Brukselli*, od którego w tym dniu dwie sztafety nadeszły.

Z *Madrytu* donoszą, iż Król *Ferdynand* zamieszkał w *Estremadurze*, na mieszkaniu dla pewnej znakomitej osoby wyporządził rozkazał. (G.W.)

ANGLIA.

London dnia 18 lipca.

Dziennik dzisiejszy *Courrier* pisze: „Nie odbieramy ciągle żadnych wiadomości o wyprawie *Don Pedra*. Możemy jednak zapewnić, że do 16 nie pomyślnego dla *Don Miguela* nie zaszło, mielibyśmy bowiem już dnia dzisiejszego o tém wiadomość, gdyż sztafeta z *Lisbony* do *Madrytu* 4 dni potrzebuje, z *Madrytu* do *Bajonny* 2 dni, skąd do *Paryża*, za pomocą telegrafów, każda wiadomość śpiesznie dochodzi.

— Dnia 20 —

Następujące pułki piechoty wysłane zostały w tych czasach do Irlandji: z *Portsmouth* 14ty pułk do *Kerk*, z *Glasgowu* 9ty do *Belfort*, z *Liverpoolu* 81szy i 85ty do *Dublinu*, a 91szy do *Wexfort*.

Dziennik *Times* twierdzi, że rządowi wypadła konieczność, przy teraźniejszym roztrząsaniu interesów bankowych, wysłać jedną lub więcej osób do Stanów Zjednoczonych, dla powzięcia nowych wiadomości o systemacie banku Amerykańskiego.

Dziennik *Times* zawiera w sobie list z *Portsmouth*, który następujące wiadomości podaje za pewne: „Dnia 11 b. m. w południe wojsko *Don Pedra* jeszcze nie przeszło za *Villa-Nova*, wynosiło 5000 ludzi.”

Staats-Zeitung zwraca uwagę dziennika *Sun*, z powodu jego wiadomości o wyprawie; że armia bez kawalerji i zapasów wojennych, nie może tak prędko się posuwać, zwłaszcza przeciw przewyższającej siłę nieprzyjaciela, któryby mógł mu zająć tył i odciąć wszelki dowóz. W duchownych ma *Don Pedro* strasznego nieprzyjaciela do pokonania. Wiadomości z *Lisbony* dochodzą do dnia 12 b. m., wtedy wszystko było spokojnie. Nie można też żadnego z tamtąd spodziewać się poruszenia na korzyść *Donny Maryi*, gdyż wszystkie siły *Don Miguela* w tym punkcie są zgromadzone.

Jak dawniej w posiadłościach Króla Hiszpanji, tak teraz w posiadłościach Króla Anglii nie zachodzi stójce. Nim wieczorne jego promienie znikną ze szczytów wieży *Quebeku*, już przez trzy godziny poranne onegoż promienie na twierdzy *Jackson* przyświecają, a gdy takowe w toni morza północnego zapadnie, już tarcza jego odbija się od powierzchni wód *Gangesu*.

Pan *William Noel Hill* dotychczasowy nasz Posel w *Neapolu* odwołany został, a na jego miejsce przeznaczony jest lord *Ponsonby*, brat hrabiny *Gréy*. Pan *Hill* jest piątym dyplomatkiem

odwołanym przez lorda *Palmerston* w ciągu trzech miesięcy.

Z *Cowe* (w Irlandyi) donoszą, że tam przybyła flota pod dowództwem *P. Pulteney Malcolm*, i ma niejaki czas zabawić.

Gazety prowincjonalne wciąż są napełnione opisami obchodzonych uroczystości z powodu przyjęcia bilu reformy po miastach i miasteczkach, wsiach i pomniejszych włościach, wszędzie hojnie robiono składki, aby i biedniejsi byli uczestnikami uciechy publicznej.

W dzienniku *Albion* czytamy: „List odebrany z *Lisbony* daty 11 b. m. donosi, że armia *Don Miguela* znajduje się w najlepszym stanie. Stolica przepelniona jest duchowieństwem, które stara się wzbudzić zapał w woysku i mieszkańcach, spodziewając się wkrótce zaciętego boju.

P. Durand St. André uznany został jako Konsul Jeneralny francuzki w *Londynie*.

Niezaprzeczoną jest rzeczą, że to obawa cholery, wypróżniła ławki obudwóch izb parlamentowych. (G.W.)

Onegdaj udał się Król z *Windsor* do *Hampton-Court* i jadł śniadanie u lorda *Jarzego Seymour*. W następną środę przybędzie Król do *Londynu*.

Na tutejszej giełdzie uszynył wielkie wrazenie list Kapitana *Hollenderskiego Koopmana* do Szwedzkiego Konsula w *Antwerpii*, w którym ostrzega obcych kupców w *Antwerpii* przed znacznymi stratami, jakich doznaćby mogli, z powodu rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich; — z przyczyny tego listu kursa krajowych papierów bardzo spadły.

W czasie rozpraw parlamentowych podał *P. R. Grant*, prośbę Izraelitów z *Londynu*, którzy żądają wspólnego używania praw obywatelskich ze współbraćmi chrześcijańskimi.

Courrier pisze: „Zrobiono uwagę, że zadziwiająca jest rzeczą, iż *Don Pedro*, rozporządzający przeszło 3ma parowami okrętami, ani jednego z doniesieniami o swej wyprawie do Anglii nie wystął. My zaś mniemamy, że je lepiej użyć potrafi, jak przesyłaniem raportów do Anglii. Wkrótce usłyszymy, że admirał *Sartorius* uzna parowe okręty za wielce pożyteczne do zrobienia demonstracyi na innym punkcie nadbrzeżnym.

Na wczorajszej giełdzie wanieciła cholera wielką obawę, ponieważ niektórzy członkowie giełdy nagle na tę chorobę ponumierali. Dziś jednak, po odebraniu zaspakających doniesień z *City*, trwoga usunięta została. (G.C.)

Dotąd jeszcze nieodbieramy żadnych nowych wiadomości z *Portugalii*, co też przyjął *Don Pedra* niespokojnymi czyni; sądzymy jednak, że przeciwne wiatry są przyczyną tego opóźnienia.

Wczoraj wieczór okręt parowy *Brokleband* miał odpuścić do *Oporto* z 5000 karabinów, 5000 par trzewików i 30,000 funt. szter. w wexlu na rachunek *Don Pedra*; w przyszłym tygodniu atąd i z *Bordeaux* więcej jeszcze skutecznie się podobnych przesyłek. W przeszłym tygodniu rząd wydał naglący rozkaz, aby z *Wedon* do *Londynu* jak najszybciej 100,000 karabinów dostarczono.

Według prywatnych doniesień z *Konstantynopola* z d. 25 czerwca, miał Sułtan wysłać do *Alexandryi* Posła w celu układania się. Lecz inne wiadomości zaprzeczają temu zupełnie. To tylko jest pewno, że Sułtan mocno jest zagniewany na ministra, któremu czynią wyrzuty w uzbrojeniu, zaopatrzeniu armii i floty, przez co istotnie wielkie nastąpiły straty. (G.W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 22 lipca.

Flotylla nasza na *Skaldzie* zmieniła swe stanowisko, w skutek tej zmiany, stoi przed *Antwerpią* 12 statków kanonierskich; między *Pypta-*

bak i *Kreuzfort* 1 korweta i 1 kanonierski statek; pod *Parelfort* 1 fregata i 2 kanonierskie statki; pod *Lilo* 1 bombardyerska korweta, 1 statek parowy, 1 fregata, 1 korweta i 7 statków kanonierskich; przed *Doels* 1 statek parowy, 1 liniowy okręt i 2 statki kanonierskie, a pod *Forl-Bath* 2 kanonierskie statki.

— Dnia 24 —

Xiężna *Oranii* wyjechała z *Soesdyk* do północnej *Brabancyi*, gdzie w *Roomsdonk* oczekiwać będzie na dostojnego swego małżonka.

Handlowa gazeta *Amszterdamska* donosi z *Hagi*, że konferencya *Londyńska* nalegała w przeszłym tygodniu przez Posła *Angielskiego* na gabinet *Hagski*, aby przystąpił do ostatecznych, przez konferencyą podanych punktów, oświadczając, że w przeciwnym razie, żądać będzie bezwarunkowego przyjęcia 24 artykułów. Lubo odpowiedź Króla na ostatni protokół nie jest wiadoma, sądzymy, że rząd od ostatecznych przez siebie podanych warunków nie odstąpi.

— Dnia 25 —

Za pierwszym armatnym wystrzałem ze strony *Belgiyckich*, Jenerał *Chassée* znaczącą część miasta *Antwerpii* w przynę chce obrócić. (G.W.)

— Dnia 26 —

Wkrótce będzie trzeci obóz na błoniach około *Vugter* założony. (G.C.)

— Dnia 27 —

Xiążę *Sasko-Weymarski Bernhard* założył teraz główną swoją kwaterę w *Einchoven*. (G.W.)

Bruzella dnia 23 lipca.

Tutejsze Dzienniki zapewniają, że dnia 2 sierpnia Król wyjedzie do *Francyi*, dnia 7 odbędzie obchód ślubny, a dnia 9 wróci z Królową *Belgów* do *Bruzelli*.

W tutejszym Dzienniku *Courrier* czytamy: „Dzień 20 lipca już przeminał, a my w takiej samej niepewności zostajemy, jak dawniej. Pociągają nas znów 31 tegoż miesiąca. *Mastricht* miał być ściśle opasany, teraz wydano jednak rozkaz, aby forpocztę cofnąć o jedną milę, dla ułatwienia dowozu żywności do tego miasta.

— Dnia 24 —

W końcu tego tygodnia ma Król odprawić przegląd wojska, stojącego w stolicy *Leodyum*, gdzie się ma zjechać z rządzącym Xięciem *Sasko-Koburg*, który ma być przytomny na zaślubinach Króla. (G.W.)

— Dnia 25 —

Zamiast jednej baterii artylleryi konnej, urządzają teraz dwie.

Jeden z wyższych sztabowych officerów, przedstawiał wczoraj ministrowi wojny przeszło 20 cudziemskich officerów, w woysku belgijskiem służyć pragnących.

Monitor tutejszy zapowiada przybycie tu rządzącego Xięcia *Sasko-Koburg-Gotha*.

Odjazd vice Hr. *K. Vilain XIV* do *Rzymu*, gdzie urząd posła sprawować będzie, nastąpi w pierwszych dniach sierpnia. Baron *Loe* wysłany jako poseł Króla *Belgów* do *Wiednia*.

Angielski rząd obstałował w *Londynie* 100,000 sztuk broni palnej, które wkrótce do *Toweru* oddane być muszą. (G.C.)

— Dnia 26 —

Jutro wyjeżdża Król z *Leodyum*. Pan de la *Gotellerie*, Królewski oficer ordynansowy, już tam wyjechał dla przyjęcia rządzącego Xięcia *Sasko-Koburgskiego*.

Mémorial Belge mówi: — „Mamy powód do twierdzenia, że treść 67go protokołu, w niektórych gazetach francuzkich umieszczona, nie jest zgodna z oryginałem.

Dwóch *Francuzkich* inżynierów przywieźli nowego wynalazku broń, i przedstawili ją tutejszemu rządowi, który kazał z nią doświadczenie zrobić. Rząd stara się, aby dwa nowe kanonierskie statki były wygotowane. (G.W.)

Amszterdam d. 25 lipca.

Onegdaj przyjechał tu pruski poseł Hr. *Waldburg-Truchsess* i *Rosyjski* poseł przy naszym dworze Xiążę *Dołgoruki*.

DODATEK

Wilno dnia 1 Sierpnia r. s. 1832 roku.

Z Middelburga piszą, że porażenia Belgów w piątym obwodzie owej prowincyi jasno wykazują samierzone przez nich atakowanie.

W Mastrychcie pewien Notten został na dwuletnie więzienie skazany z powodu, że rozszerzał odezwy, do obalenia rządu hollenderskiego pobudzające. (G.C.)

KRÓLEWSTWO OBOJET SYCYLIJ. *Messena 4 lipca.*

Sycylia spodziewa się bardzo szczęśliwego roku. Wszystkie owoce bez wyjątku wysmienione dościły i zapowiadają najołsze żniwo. To bez wątpienia złagodzi potrzebę uboższych klas, która niestety jest wielką. — W Catanii odkryto podobny zamysł, jaki w zeszłym roku w Palermo miał wybuchnąć: 700 osób w Catanii sprysnęło się, w celu zrabowania swych majątków, których współobywateli. — Teraz inny przedmiot jeszcze więcej wznieca powszechną interesowność stanu kupieckiego, t. j. wkrótce wyniknąć mająca wojna z marokańskim cesarstwem. Do prowadzenia wojny zdaje się terazniejszy czas tym bardziej niesposobny, gdy neapolitańskie okręty częściej, jak kiedy indziej, za ciasną Gibraltarską płyną. Tak dopiero przeszłego tygodnia znówu dwa okręty sowiec nęładowane z Millazo do Brazylii odpłynęły. Powód do tej wojny jest następujący: Czas, za który ostatnia danina zapłaconą była, upłynął, a nasz młody rządca (Ferdinand II, który po śmierci oycy swego Franciszka I, w roku 1830 rządy objął, ma lat 22), obrat mężkie postanowienie, nie poddawać się tak hańbiącej daninie. Zgromadził najznakomitszych oficerów swej marynarki i oświadczył im, że teraz od nich zawisło pomścić się za wyrządzone dotychczas oczywiste krzywdy, i neapolitańską handlową żeglugę od szkód zachować. Oczekujemy więc uzbrojenia floty przeciw Marokanom. Lecz nieufni kupcy, nie zakładają wielkich nadziei na tę wyprawę; przypominają sobie wyprawę przed kilku laty bezowocną przeciw Tripolowi. — Nie mieliśmy tu jeszcze wielkich nęłatów, wszystko zielone i kwitnie. W ogólności zdaje się teraz pora o cały miesiąc być cofniętą. (G.C.)

HISZPANIA. *Madryt dnia 16 lipca.*

Król ciągle chory na podagrę. — Hrabia Alauda otrzymuje codziennie z królewskiego zamku w San Ildefonso, biuletyny przybocznych lekarzy, o zdrowiu Króla Jmci; podług najnowszych doniesień, ma być Król cokolwiek zdrowszy, lecz z łózka nie wstaje. — Gońcy z Lizbony i od granic Portugalii ciągle i bez przerwy przybywają; dziś przybył jeden z Lizbony, po którym nie długo przybyło dwóch z Zamory i Ciudad Rodrigo. — Dalsze operacye Don Pedra są powszechną rozmową publiczności.

W Lizbonie widzieć można na wszystkich ulicach tak wiele xięży i mnichów, iż się zdaje, jakoby się z całej Portugalii do stolicy zjechali; noszą wielkie medale na piersiach, z wyobrażeniem Don Miguela.

— Dnia 18 —

Najnowsze listy z Lizbony do 15 t. m. donoszą. W skutek rady ministrów, którą Don Miguel w Cachias odprawił, wydano rozkazy do wszystkich dowódców dywizyi wojskowych, aby, zostawiwszy w obozach, tylko do obrony fortyfikacyi potrzebną liczbę wojska, udali się w pochód na północ ku Koimbrze; takowe poruszenie miało się rozpocząć dnia 14 b. m. Don Miguel otoczył się swymi najlepszymi i najwierniejszymi jenerałami, do których należą szef sztabu wice hr. Pozo da Regoa, były towarzyszy hrabiego Amaranthe i margrabiego Chaves; jenerał-piechoty Santa Martha, także dawny towarzyszy marg. Chaves; je-

nerał inżynierzy Almada i t. p. — Od kilku dni zupełnie przerwana jest komunikacya z prawym brzegiem Mondego; a chociaż żadne listy niedochodzą, przecież potrafiono rozszerzyć w stolicy odezwy Don Pedra. (G.C.)

E G I P T.

Alexandrya 18 czerwca.

Gazeta Powszechna donosi podług listów z Alexandryi: „Zdobycie fortecy St. Jean d'Acre, nada całej wojnie między Portą a Vice-Królem Egiptu inny obrót. — Już przed kilku dniami zamówił Vice-Król u pewnego angielskiego domu handlowego znaczną liczbę armat, które chce naleźć osadzić mury fortecy St. Jean d'Acre; a zaraz drugiego dnia po jej zdobyciu, rozpoczęto śpiesznie robić koło naprawy uszkodzonych fortyfikacyi. — Jeżeli Sułtan był tak słabym, iż Abdulla paszę przez 10 miesięcy zostawił bez pomocy, z kądżeby teraz nabył tyle sił, aby Ibrahima paszę, z warowni jeszcze raz tak dobrze jak dawniej ufortyfikowanej mógł wyparować. Wczoraj mówił Mehemed Ali publicznie do jednego z towarzyszących mu konsulów, iż się spodziewa, że mu teraz Sułtan przebaczy: w takim razie on też nie będzie nic więcej żądał, oprócz pozostania w posiadaniu paszalików Akry i Tripolu. — Gdyby się zaś Sułtan nie chciał nakłonić do zgody z Mehemedem Ali, natenczas nie pozostałby Sułtanowi inny środek, jak wysłanie potężnej floty wprost do Egiptu; lecz wykonanie tego z wielkimi połączone jest trudnościami. — Od trzech dni daje się słyszeć codziennie cztery razy huk z dział, z powodu uroczystości odniesionego zwycięstwa. Ze wszystkich stron przybywa mnóstwo Turków do seraju, z chęcią składania powinszowań swemu paszy. Wiele także Europejczyków winszowało mu wczoraj szczęśliwego powodzenia, niektórzy nawet zamierzają w przyszłym tygodniu wyprawić na cześć tego zwycięstwa bale i zabawy. — Pewien, utrzymujący kawiarnię, oświecił ją wspaniale; Vice-Król w przejeździe postrzegł to z widoczną radością. — Tegoż wieczora kazał Vice-Król wszystkim Arabom i Turkom hojnie dodawać trunków, a jak na przekór Koranowi; widziano gorzałką i winem upojonych żołnierzy i mieszkańców rzadki widok w tym kraju.

Oprócz umieszczonej już dawniej w gazecie naszej wiadomości, o zdobyciu wyżej wspomnianej fortecy i przyjęciu Abdulla paszy, udzielamy jeszcze niektóre później nadesłane szczegóły o widzeniu się Abdulla paszy z Mehemedem Ali:

Abdullah pasza, przybywszy do brzegów Alexandryi, powitany był z rozkazu Vice-Króla wystrzałami z dział. Wsiadłszy na ląd, udał się w towarzystwie wielu witających go znakomitych dworzan i oficerów do pałacu posłuchalnego. Abdullah pasza jest zwyczajnego wzrostu, trochę chudy, broda jego rudawa, oczy żywe i fizyognomia dumna, liczy około lat 35. — Miał na sobie suknię z granatowego sukna sposobem europejskim, jak teraz noszą wojskowi w Konstantynopolu, a głowę miał niedbale szalem kaszemirskim obwiązaną, czoło jego było zasępione, a postać okazywała smutek. — Gdy Abdullah wchodził do pokoju posłuchalnego, powstał Vice-Król; postąpiwszy parę kroków z uprzejmą twarzą ku zwycięzonemu, który ośmielony tą łagodnością przyśkończył do Vice-Króla, upadł do nóg i ucałował koniec szaty jego; była to scena tragiczna, widok rozczulający! Abdullah wołał głosem rozrzewniającym, ledwie się mogąc wstrzymać od płaczu: Przebacz, N. Panie, błędy moje, przebacz! a gdy Niebo udzieliło ci królewskich przymiotów, przebacz, jak Manarcha, lecz nie jak Wezyr. — Vice-Król, podniosłszy go, kazał mu usiąść przy sobie, pocieszał go zaręczeniem zupełnego zapomnienia przeszłości i przyrzekł uważać go odtąd, jako swego syna. Po tej rozczulającej scenie i oddale-

niu się dworzani naradzali się jeszcze jakiś czas o badwa ci dostojni mężowie, a żegnając się obli-
gowali Vice-Król Abdulaha, aby go często od-
wiedzał. Z wesołą miną wyszedł Abdullah pasza,
przez schody towarzyszyli mu dworzanie, a u bra-
my pałacu zastał konia własnego Vice-Króla; gdy
mu to powiedziano, pocałował siodło, wsiadł na
koń, i udał się do przeznaczonego mu pałacu, gdzie
zastał honorową gwardyą, i również przyjętym był
od znakomitych dworzan Vice-Króla. — Posłano
rozkazy do Kairu, aby dla niego i jego rodziny,
którą spodziewano się z Akry, przygotowano pa-
łac. Vice-Król darował Abdulahowi piękną bry-
lantami osadzoną tabakierkę i drogą emaliowaną
tudzież złotem wysadzoną szablę. — W opisanym
tu przypadku udowodnił Mehemed Ali, wspania-
łomyślnie i szlachetnie przymioty wielkiego serca
swojego. Łaskawość jest najpiękniejszą cnotą Mo-
narchy, a Mehemed Ali okazał ją tu, sposobem
świecym, która z tylu innymi odznaczającemi
go przymiotami, nieśmiertelnie imię jego, w ro-
zmkach dziejów. (G.C.)

Podług prywatnych listów z *Liworny* z dnia
10 lipca donoszą: „Wiadomości z *Alexandryi* aż
do 9 lipca, są coraz pomyślniejsze dla *Mehemet*
Ali. Wszyscy naczelnicy goralów *Libanu*, o-
świadczyli się za nim; parę dni przed odesłaniem
tego pisma, syn najmłodszego z tych książąt,
który dotąd był na stronie Porty, przybył do *A-*
lexandryi, jako zakładnik. Szeryf z *Mekki*, któ-
ry się także oświadczył za *Mehemet Alim*, codzień
także jest oczekiwany w *Alexandryi*, gdzie, jako
Xiażę duchowny, ma koronować *Alego*, na Kró-
la *Egiptu*. Siła wojenna *Egiptu* w *Syrii* ma
się składać z 80,000 ludzi, między którymi 36,000
regularney piechoty i 8,000 regularney jazdy,
23,000 nierregularney piechoty, między którymi
Drussy uważani są jako doskonali strzelcy, 7,000
Beduinów kawalerji, i 4000 dobrze wyćwicz-
nych artyllerzystów. Flotta *Egiptu*, składająca
się z 3 liniowych okrętów, 7 fregat i wielkiej
liczby pomniejszych statków wojennych, ma po-
płynąć wkrótce do *Rhodus*. — W *St. Jean d'Acre*
między wielu innymi, znaleziono 1700 armat i
skład miedzi 23,000 centnarów wynoszący. (G.W.)

O g ł o s z e n i a.

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu,
z powodu nie przybycia po uczynionych ogło-
szeniach na wyznaczone wprzód terminy ży-
jących, do wzięcia w odkupną dzierżawę po
1 dzień apryla 1834 roku kroleznanego w mie-
ście Wilnie od rzezi na koszer rogatego by-
dła poboru postanowionego likwidacyjną Wi-
leńskiego byłego Powiatowego Sądu rezolu-
cyą 1796 roku nastającą na zaspokojenie ka-
halnych długów, przeznaczone nanowo termi-
ny dla targu 19, a dla przetargu 23 dzień na-
stępnego sierpnia; i dla tego zechcą żyjący
uczestniczyć w takowych targach, przybydź
na takowe terminy z prawnymi i dostateczne-
mi ewikoyami do tego Rządu, gdzie objawio-
ne będą im i poprzednicze kondyoye. Julii
29 dnia 1832 roku.

Assessor Józef Szulc.

Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stoła Purzyoki. (960)

1. Prospekt Instytutu naukowego od lat
6 w Rydze exystującego pod dyrekcyą Hütte-
la Doktora Filozofii.

W tym instytucie podzielonym na trzy
klasy i mieszczącym w sobie uczniów 40, na-
stępnę wykładają się nauki: Religia, historia,
geometria, algebra, arytmetyka, języki, ros-
syjski, francuski, niemiecki, angielski, grecki,
i łaciński. Lekcyje rozpoczynają się zrana od

śpiewania i modlitwy, o pół do gtey i trwa-
ją do 1szej z południa. Po południu zaś
od 3ciey do 5tey. Od septembra aż do ma-
ja od godziny 5tey do 7mej, uczniowie pod
okiem dyżurującego nauczyciela powtarzają lek-
cyje dnia upłynionego i przygotowują się na
dzień następny. Oprócz dyrektora pracuje
w instytucie, dziesięciu dobrze usposobionych
nauczycieli. Płaca roczna od uczniów przy-
chodzących rubli srebrem 100, od mieysco-
wych rubli 300. Instytutor niniejszego zakła-
du, mieszkając jeszcze w oyczyźnie swojej
Saksonii, nie tylko, że miał zręczność pozna-
nia wielu tam przebywających Polaków, ale
nadto umiał zjednać ich zaufanie tak dalece,
że do instytutu, którego w Dreźnie był także
dyrektorem, oddawali na edukacyą swoje dzieci.
(965)

2 Prowiantski Departament Wojennego
Ministerium ogłasza, iż na skutek rezolucyi
Zwierzchności na dostawę prowiantu i owsa
w następującym 1835 roku dla osiedlonych w
Słobodzko-Ukraińskiej Gubernii wojsk i innych
znajdujących się w okręgu tego osiedlenia tak-
że Charkowskiego batalionu wewnętrzney stra-
ży z żandarmską komendą i powiatowych in-
walidnych komend, naznaczają się w Słobodz-
ko-Ukraińskiej Skarbowey Izbie w następują-
cym miesiącu listopadzie: targ 2go i przetarg
7 dnia.

Ilość prowiantu i owsa, i warunki, na
mocy których powinna się odbywać ich dosta-
wa, objawione będą przy targach.

Na wyżey wyrażone terminy wzywają się
życzący z ewikoyami, postanowionemi ustawą
Na y w y ż e y utwierdzoną dnia 17 paździer-
nika 1830 roku.

Tymczasem uprzednio Prowiantski Depar-
tament obwieszcza, iż żyjącym zostawia się do
woli podjąć się dostawy produktów, ile kto
może w miarę ewikoyi; że opłata pieniędzy
czynioną będzie akuratuie na terminach we-
dle umow bez najmniejszego przetrzymywania
i zwłoki, i że w przyymowaniu dostawowanych
produktów, przestrzegana będzie najsurowsza
sprawiedliwość i zgoła nie będą miały miejsca,
nie tylko ucisk, ale i najmniejsza próżna zwłoka.

Naczelnik oddziału Bielajew.

Naczelnik Stoła Zacharow. (944)

3. Od Borysowskiej mieskiej Policji o-
głasza się, iż w mieście Borysowie wzięty czło-
wiek *Wasili Wasiljew syn Horyliaw*, który
się powiadał rodem Czernihowskiej Gubernii,
Surażskiego Powiatu, ze wsi Miedzwiedziów
obywatela Cyrylego Jana syna Hudowicza wło-
ścianinem, mający od urodzenia lat 58, i nastę-
pujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 6 wiersz.,
twarzy czystey, oczu szarych, włosów na gło-
wie ciemnorusych, brody i wąsów nie goli, i wię-
cey żadnych znaków nie ma. Ten zaś człowiek
utrzymuje się w mieskiej turmie, i przezna-
czono uczynić stosownie do jego relacyi spraw-
kę, o czém pisano Czernihowskiej Gubernii do
Surażskiego Ziemskiego Sądu. Junii 5 dnia 1832
roku. W obowiązku Horodniczego Koczukow.
Pismowodzca Żyżniewski. (917)

Wilno dnia 1 Sierpnia v. s. 1832 roku.

2 Rada Opiekuńska Moskiewska CESARSKIEGO Domu wychowania niniejszém ogłasza, iż w niej będą się przedawały z aukcyjnego targu, oddane na ewikcyę za uchybieniem terminu nieruchomości majątki:

1szy Obywatela byłego Czerykowskiego powiatowego Marszałka Gaudentego syna Jana Hołyńskiego, Mohylewskiej gubernii, Czerykowskiego powiatu, we wsiach: Połuzi 140, Kurakowce 17, Kurbakach 109, Uszakach 69 i Leszczance 39, w ogóle 374 dusz.

i 2gi Kapitana Jana Jakóba syna Baskakowa, Mohylewskiej gubernii i powiatu, we wsi Zarudieyce, Makaryncy, tudzież dwornych i włościan z 86—84 dusz.

Pomienione majątki sprzedają się z uroczonością po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem, i z przelewem długu Rady, kto zechce wedle dawniejszego świadectwa na 26 lub 37 lat, na prawidłach kassy zachowawczej. Targi naznaczają się: dla majątku Hołyńskiego za odejściem dwóch targów, trzeci 1go dnia, a dla majątku Baskakowa pierwszy 1go, drugi 5 i trzeci 12 dnia miesiąca września 1832 roku. Zaczem, życzący kupić, zechcą przybyć do Rady Opiekuńczej na naznaczone targi na godzinę 10tą zrana, zapisywać się zaś do targów każdorazennie oprócz dni świątecznych. Lipca 18 dnia 1832 roku.

Expedytor Strasznirow.

Expedytora Pomocnik Pomerancow. (943)

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż na zadośćuczynienie skarbowego uzyskania, oddane na sprzedaż z publicznych targów należące do żyda Mowszy Aranowicza Jofe położone w mieście Wilnie, dom na przedmieściu Snipiskach pod N. 953, oceniony 720 rub. i część domu na Mikołajewskim zaułku pod N. 317 oceniony 163 rub. 95 kop. assignacyami. Sprzedaż takowa odbywać się będzie w terminach, pierwszym 5, drugim 6 dnia następującego miesiąca Września a trzecim ostatecznym we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania takowego ogłoszenia w Senatskich gazetach. — Zaczem życzący kupić pomieniony dom i część, mogą przybyć do tego Rządu na wyznaczone terminy. Julii 13 dnia 1832 r.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stoła Benedykt Czarnocki. (942)

2 Ошъ Виленской Казенной Палаты симъ объявляеиъ, что для продажи находящихся въ секвестрованномъ имѣнии Смургоняхъ, дворовыхъ, экономическихъ, и табунныхъ лошадей съ публичнаго торга, назначенъ срокъ 31 число будущаго августа мѣсяца сего года, а на переторжку 5 число сентября, и что желающіе купить шаковыхъ лошадей могутъ явиться на назначенные сроки въ имѣніе Смургони, въ Ошмянскомъ Уѣздѣ лежащемъ. 26 Іюля 1832 года.

Assessorъ И. Перепеча.

Стола Помощникъ Августинъ Вольскій.

Журналиста А. Ловцевичъ. (949)

2 Od Wileńskiej Skarbowej Izby niniejszém

ogłasza się, iż dla sprzedaży znajdujących się w sekwestrowanym majątku Smurgoniach, dworskich, ekonomicznych i tabunowych koni z publicznego targu, naznaczony termin 31 dnia następującego miesiąca sierpnia teraźniejszego roku, a na przetarg 5 dzień września; i że życzący kupić takowe koni, mogą przybyć na oznaczone terminy do majątku Smorgoni w Oszmiańskim powiecie położonego. 26 julii 1832 roku.

Assesor J. Perepecza.

Stoła Pomocnik Augustyn Wolski.
Żurnalista A. Łowcewicz. (949)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu *Hryhory Iwanow*, który się mianował rodakiem Witepskiej Gubernii Sobieńskiego Powiatu ze wsi Zieńcow za włościanę był osądzony w Wileńskim powiatowym Sądzie, i po rezolucyi dnia 29 apryla w nim nastaley, przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy policyi przez niższych jey służalcow, pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu — Przymioty zaś rzeczzonego Iwanowa, następne: wzrostu 2 arszyny $4\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatey, oczu szarych, nosa miernego, gęby mierney, włosów rusych, szczególnych przymiotow niema, lat 25; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włościan może należeć julii 18 dnia 1832 roku.

Radzca i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz. (912)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Piotr Bohdanowski*, który się mianował rodakiem Wileńskiej Gubernii, lecz z jakiego powiatu, powiedział, że niewie, za włościanę był osądzony w Wileńskim powiatowym Sądzie i po rezolucyi dnia 28 przeszłego Apryla w nim nastaley, przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy Policyi przez niższych jey służalcow pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu — Przymioty rzeczzonego Bohdanowskiego następne: wzrostu 2 arsz. $6\frac{2}{3}$ wiersz. twarzy okrągłey, oczu szarych, nosa i gęby miernych, włosów na głowie czarnych, lat 26 — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włościan może należeć, julii 18 dnia 1832 roku.

Radzca i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz. (912)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Bogumił Bejer* albo *Pawłowski*, który się mianował rodem z Królestwa Pruskiego, za włościanę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie i po rezolucyi dnia 28 przeszłego apryla nastaley przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy Policyi przez niższych jey służalcow pięciu pletniowemi razami, odesłany do 1go aresztantskiego batalionu: ten zaś Bejer przymiotow następnych: wzrostu 2 arszyny $2\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatey, chu-

2 Podolska Skarbowa Izba ogłasza: iż dla przedaży na wieczność lub oddania w arendowną posesyą na tyle lat, na ile przybyli żyjący zgodzą się, poczynając od 12 do 50 lat Ednkacyney części miasteczka Czerniowca w Kamienieckim powiecie położonej, w której liczy się 39 mężkiej płci dusz z oznaczeniem rocznej intraty z takowego majątku po 900 r. sr., naznacza się termin 9go dnia miesiąca decembra teraźniejszego 1832 roku z jednym w trzy dni przetargiem; szacunkowa zaś dla takowego majątku summa, ilość gruntów, i wszystkie wygody, tudzież zobowiązanie się posesora, powinności włościan i czynszowych mieszkańców, i kondycye, na ośnwie których powinna się odbywać przedaż, objawione będą przy targach.

Na wyżej wyrażony termin wzywają się żyjący (mający prawo posydywać nieruchomości majątek) ze swobodnymi ewikcyami w nieruchomości majątku lub pieniężnych summach zawierającymi się. 11 junii 1832.

Sowietnik Krycki.

Kontroler A. Pawliczyński. (948)

2 Opieka Szlachecka powiatu Wileńskiego przez niniejsze ogłasza: że domy w mieście Wileńskie położone, a za skarbowe należności w wiedzy teyże Opieki zostające jakoto: Jenerałowej Vietinghoff, dwa domy z ogrodem Dworzanina Tomasza Korwella, część domu Assesora Karola Morańskiego, schedy rozmaitych lokatorów w domu Deputata Franciszka Rewkowskiego, dom Byczkowskiego, zesłego Andrejawa, Doroski, Zafatego, dworki Wazgirda i pałac Senatora Ogińskiego, będzie oddawać przez publiczną licytacją w jednoroczną arendowną dzierżawę w terminach: pierwszym dnia 8, drugim 9, trzecim 10 i ostatnim czyli na przetarg dnia 12 nadchodzącego miesiąca sierpnia; ktoby więc życzył należeć do tych targów, zechce przybyć z dostateczną ewikcyą do sali Sądu powiatowego, gdzie o warunkach przedlicytacyjnych powezmie wiadomość, lub w Kancellaryi teyże Opieki poinformowanym będzie. Roku 1832 lipca 28 dnia.

Prezydujący w Opiece pełniący urząd Marszałka Wileńskiej Powiatowy Sędzia i Kawaler Gasper Hornowski.

Za Sekretarza Józef Karwowski. (957)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnego Całą Rossyą etc. etc. etc.

2 Józefat Erdman b. Prezydent Grodzki Powiatu Upitskiego Prezydujący, Józef Naborowski b. Pisarz Ziemski Wileński, Ignacy Zakrzewski Assesor Sądu Powiatowego Oszmiańskiego, Ignacy Houwalt b. Sędzia Grodzki Powiatu Wileńskiego i Adam Kijuc b. Pisarz Grodzki Powiatu Trockiego, Urzędnicy na rozdział funduszu zeszłych Bernarda i Jana braci Pęczkowskich, przez Izbę Wileńską Cywilnego Sądu naznaczeni.

UUr: niewiadomym Nazwisk i tytułom Sukcessorom zeszłych s. p. Bernarda i Jana braci Pęczkowskich, jako debitorom: a zaś: Apolinaremu i Józefacie z Chrapowickich

Morawskim Szamb. b. Dworu Polskiego, Annie z Wołodkowiczów matce, Józefie w pierwszym zamęzcii Pęczkowskiej, w powtórnym Wolskiej Prezydentowej Izby Grodzieńskiej Cywilnego Sądu, Annie z Obuchowiczów Kamińskiej, Reginie i Ewie w panińskim stanie zostającym, Obuchowiczowej i Obuchowiczównóm, Alexandrowi Hrabu Pocięjowi Obożnemu W. X. Lit. Kawalerowi Orderów, Jerzemu Guttowi, Stanisławowi Trzemeskiemu Regentowi, Joachimowi i Annie Bryndzom Sęstwu Ziem. Brzeskim, Franciszkowi Żabie Czesznikowi Witepskiemu, Szymonowi Wiszniewskiemu Kasztelanowi Królestwa Polskiego, oraz dalszym Kredytorom i Pretensorom do masy funduszu zeszłych s. p. Bernarda Półkownika Woysk Polskich i Jana Szambellana b. Dworu Polskiego braci rodzonych Pęczkowskich, czyniemy wiadomo tym naszym czteroniedzielnym obwieszczeniem listem, w tém mianowicie wydającym się: iż My powyżey wyrażeni Urzędnicy w Komplecie z osób trzech porządkiem zapisania złożonym, za Niedziel cztery od dnia dzisiejszego, to jest, na dzień 25 miesiąca Augusta 1832 roku, niezawodnie do majątności Jezna w Kowieńskim Powiecie położonej zjedziemy, i tam poruczoną nam czynnością przez Izbę Cywilną Wileńską zajmować się będziemy. — Pisan 1832 julii 27 d.

(956)

2. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu Powiatowego Witkomierskiego w dacie poniżej wyrażonej zapisanego et obrundem pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu na żądanie strony jest wydan.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego julii dwódnieskiego trzeciego dnia, stosownie nastaley w Sądzie Powiatowym Witkomierskim rezolucyi, przed aktami tegoż Sądu stawając obecnie JPan Antoni Rymowicz, oświadczenie po niżej wyrażone ku wpisaniu do protokołu potocznego podał w słowach: „Oświadczenie imieniem Antoniego i Szymona braci starszych, w imieniu własnem i dalszego roduństwa Rymowiczów, zanosie się z następnego wydarzenia: s. p. Xiądz Adam Rymowicz Kanonik Miński i Proboszcz Jeźniński schodząc ze świata w roku 1824, pozostawił po sobie znaczną sytuacyą, a mianowicie w kapitałach przeszło sto tysięcy złotych polskich, i w kosztownych sprzętach, złocie, srebrze, perłach, kamieniach drogich i rozmaitych mobiliach, półtora tysiąca rubli srebrnych, z okładem wartości. Zmarłego Xiędza Kanonika Rymowicza bratem był rodzonym, a przeto naturalnym i jedynym sukcesorem, oyciec oświadczaających się, nieżyjący dopiero Jmć Pan Rymowicz Andrzej, lecz nie mieszkając blisko brata swojego bynajmniey o jego funduszach nie wiedział, kiedy zaś Xiądz Kanonik żyć przestał, i wypadało zająć się sukcesyą przypadającą w tę porę, brat starszy oświadczaających się Xiądz Jan Rymowicz Altarysta Jeźniński następczył się swojemu i żałteych oycowi do robienia tego interessu; lecz jak z jednej strony oyciec żałteych nieznal ilości sukcesyi pozostałey, tak też z drugiej, Xiądz Jan Rymowicz dążąc na krzywdę roduństwa,

(5)

i upatrując własne zyski, kiedy udał się dla objęcia successyi, więc uprzednio z góry, iż ta jest tak małej wartości, że prawie nie nie znacząca, po czém ciągle przed oycem żałł i przed żałującami utrzymywał, że nie ma do osiągnięcia niczego: tém czasem zaś, jak żałujący dopiero dowiaduje się, miał mieć nie jakąś od imienia zeszłego oycy plenipotencyą, którą jeśli dostał tedy, łatwo mógł sporządzić, jako się podobąco od tego co pisać nie umiał; a więc korzystając z okoliczności, wdał się w obróty około funduszów, i niby żałujące o tém nie wiedzieli, gdyby aż dopiero za ledwie niedostały się własnoręczne pisma zeszłego X. Adama Rymowicza, z których okazało się, że miał i zostawił następne kapitały. Na obligu 1814 apryla drugiego W. Jana Pęczkowskiego Szambellana złotych polskich dwadzieście trzy tysiące, u tegoż na obligu daty 1830 roku nowembra 30 złotych dwa tysiące, u W. Karola Płuszczyńskiego Szambellana na obligach 1820 junii 24 złotych dwadzieście tysięcy, 1820 julii 1 złotych dziesięć tysięcy, 1821 junii 24 złotych 4,000, 1822 junii dwódnastego czwartego złotych trzy tysiące, tysiąc ośmset dwódnastego czwartego junii dwódnastego czwartego złotych dwa tysiące, u W. Wincentego Szukszty Prezydenta na obligach tysiąc ośmset dwódnastego apryla dwódnastego trzeciego złotych czternaście tysięcy, 1822 apryla 23 dnia złotych dwa tysiące dwieście, 1823 apryla 23 złotych tysiąc czterysta na obligu s. p. Rossenowej Majorowej roku 1811 apryla 23 złotych ośm tysięcy, na obligu s. p. Eytminowej Sędziny, roku 1814 7bra 29 złotych trzy tysiące u W. Wincentego Grądzkiego Sędziego za obligiem roku 1817 junii 24 złłch trzysta sześćdziesiąt, za obligiem W. Dankiewicza Jana roku 1813 xbra 4 złotych sto, na obligach W. Gieysztorra Sędziego 1817 januaryi 19 złotych tysiąc i 1817 apryla 23 złotych czterysta, za obligiem JPana Jana Kamińskiego, roku 1821 apryla 3 złotych ośmdziesiąt, za obligiem W. Józefa Dymy Chorążego 1818 januaryi 1 złłch dwieście, i 1822 marca 19 złotych tysiąc, na obligu W. Józefa Bohstawskiego Regenta złotych tysiąc, na obligu W. Adama Zdanowicza Chorążego roku 1825 9bra 26 złotych tysiąc trzysta trzydzieście trzy, oraz za obligiem JW. Wawrzeckiego Jenerała roku 1825 junii 1 złotych pięć tysięcy trzysta trzydzieście trzy, słowem samych kapitałów za obligami wynosiło złotych sto dziewięć tysięcy czterysta sześć, oprócz procentów zaległych, których własną ręką zeszły Xiądz Adam Rymowicz liczył złotych dziewiętnaście tysięcy dziewiętnaście, dopieroż drogie rzeczy, sprzętów i mobiliów, rozmaitych pozostało, podług ocenki samego zeszłego onych właściciela na czerwonych złotych pięćset trzydzieście siedm i rubel srebrny jeden, a na to: były jeszcze w pozostałości i gotowe pieniądze, co wszystko jencralnie zagarnął WJmć Xiądz Jan Rymowicz, którego żałł. zatem manifestują, i żaląc się przed publicznością na podstępne działania Xiędza brata, nim rozpoczną nie bawnie prawne z nim kroki, témczasowię zapowiadają, że jeśli jakową plenipotencyą od oycy żałujących Andrzej

ja Rymowicza miał mieć Jan Rymowicz, tedy takowa nietylko ustała z powodu śmierci oycy żałujących, ale nadto: jako do celu podstępnej szkody, w nastaniu nie legalna zaskarża się, i oświadczają żałł, że takowa nie miała i nie ma znaczenia, powtóre: zastrzegają żałujący, aby nikt z Xiędzem Janem Rymowiczem nie wchodził w żadne układy, ani przelewów na obligi nie przyjmował, ci zaś którzy winni byli za obligami zeszł. Xiędzu Adamowi Rymowiczowi, i chociażby Xiądz Jan Rymowicz na swoje imie obligi poprzemieniał, iżby ani kapitałów, ani procentów nie płacili, bo inaczej na własną stratę narażeni zostaną — Na ostatek: chociaż obżałowany Xiądz Jan Rymowicz poważył się zapisać oświadczenie, ale niech wie, że przez to nie zdoła ukryć tej prawdy, jaka już doszła do wiadomości żałłcych, i jakiey mając tak pewne dowody, w pozyskaniu należności swojej, czynić prawem nie zaniedbają (w protokule podpisano). Takowe oświadczenie podpisuje, Antoni Rymowicz.

Sędzia Powiatowy Wiłkomierski Józef Hoppen. Regent Jan Kontrymowicz. (954)

2 Umocowany W. Salomei z Chiczewskich Boskiej ogłasza, że Wołyńska Izba Cywilnego Sądu, uskuteczniając Ukaz Rządzącego Senatu roku 1831 dnia 24 października wypadły, postanowieniem swym roku 1832 dnia 2go kwietnia nastalym, przyznawszy ją właścicielką majątku po zmarłym jej rodzonym bracie Antonim Chiczewskim, w Gubernii Wołyńskiej, Ujeździe Nowogrod-Wołyńskim położonego, z dóbr wsioiw, Pieczywod i Kutek, oraz summi pieniężnych, remanentów, i różnych sprzętów, składającego się, obowiązała też Salomeę Boską, aby ta wprost od siebie przez gazety Sankt-Petersburskie, Kurjera Litewskiego i Warszawskie, uczyniła wezwanie, czyli nieznanym się kto jeszcze prócz niej, mogący mieć prawo do majątku po Antonim Chiczewskim pozostałego, i aby takowych ogłoszeń exemplarze, w teyże Izbie Wołyńskiej złożyła, dla uczynienia dalszych postanowień. Ktokolwiek więc miałby prawo zbliżania się do wyż wyrażonego spadku ma się zgłosić z dowodami w Gubernią Wołyńską do tamtejszey Wołyńskiej Izby Cywilnego Sądu.

Umocowany Salomei Boskiej Kalasanty syn Jana Baranowski. (937)

3. Sąd Izby Cywilney Gubernii Grodzieńskiej ogłasza, iż świadectwo o swobodności 45 dusz włościańskich z majątku Kołosow i Folwarku Łukowicz Grodzieńskiej Gubernii w powiecie Wołkowyskim położonego, Dziedzicom tegoż majątku WW. Franciszkowi i Maryannie Budkiewiczom, pod datą 14 marca 1829 roku N. 342 wydane, powodem zatracenia onego bez użycia, uznano za nikczemne, i za żadną pewność nigdzie służyć nie mogące; w razie zaś złożenia onego gdziekolwiek, raczą te władze, nadmienione świadectwo zatrzymać, i nieprzyjmując w kaucyą, przesać do tej Izby dla uniki zemnienia. Dnia 12 julii 1832 roku.

Zasiadający Mackiewicz.

Sekretarz Sowiet. Tytul. G. Spirydowicz. (916)

Drukarnia A. Marciniowskiego.

DODAWA SIĘ Drukować. Wilno, 1832. d. 1 Sierpnia.

CENZOR Leon Borowski.